Ізбаш В. М.
здобувач вищої освіти факультету менеджменту
Науковий керівник: **Сухорукова А. Л.**
кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри менеджменту, бізнесу та адміністрування
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЛІДЕРІВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ РІШЕНЬ У СФЕРІ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

У сучасному світі, де швидкі зміни, невизначеність і конкуренція стають нормою, звичайні підходи до лідерства втрачають свою ефективність. Успіх керівника вже не визначається лише його фаховими знаннями чи адміністративними навичками. На перший план виходить здатність розуміти власні емоції, керувати ними та налагоджувати гармонійні взаємини з людьми – саме це є суттю емоційного інтелекту**.**

Емоційний інтелект – це ключовий елемент, який допомагає лідерам не просто адаптуватися до змін у робочому середовищі, але й ефективно керувати своїми командами, досягаючи високих результатів [1]. Він дозволяє лідеру мотивувати, підтримувати довіру, ефективно долати конфлікти й надихати інших на спільні дії. Тому оволодіння емоційним інтелектом є необхідною умовою формування лідерства нового покоління – гуманного, усвідомленого та стратегічного.

Управління фінансово-економічною безпекою потребує не лише професійних технічних знань, але й уміння розуміти суспільні настрої, зменшувати напругу в комунікаціях, своєчасно реагувати на кризові ситуації та приймати виважені рішення. Лідери з розвиненим емоційним інтелектом здатні забезпечити більш ефективну координацію між державними інституціями та міжнародними партнерами, що особливо важливо в умовах інтеграції до ЄС і НАТО. Таким чином, розвиток емоційного інтелекту управлінців виступає одним з інструментів підсилення фінансово-економічної безпеки держави та підвищення ефективності державної політики загалом.

Основними компонентами, що визначають емоційний інтелект є:

- самосвідомість, яка полягає у здатності аналізувати власні емоції, усвідомлювати їхній вплив на психологічний стан, використовувати інтуїцію під час прийняття рішень, а також підтримувати впевненість у собі та адекватну самооцінку;
- самоконтроль, що передбачає уміння керувати емоціями, залишатися відкритим до нового досвіду, проявляти гнучкість, ініціативність і зберігати оптимістичне ставлення до життя;

- соціальна чутливість, яка виражається через емпатію, здатність до співпереживання, розуміння емоцій інших людей і завбачливість у між особистих відносинах;
- управління взаєминами, що включає вміння надихати інших, впливати на колег, сприяти їхньому професійному розвитку, підтримувати зміни, ефективно розв'язувати конфлікти та забезпечувати продуктивну командну співпрацю [2].

Лідер, який має розвинений емоційний інтелект, поєднує в собі комплекс особистісних якостей і управлінських компетенцій, що дозволяють йому ефективно вести команду до спільних цілей та досягати успіху в межах організації.

Наукові дослідження підтверджують тісний взаємозв'язок між емоційним інтелектом (EQ), інтелектуальним коефіцієнтом (IQ) і творчістю. Хоча ці показники відображають різні аспекти когнітивного та емоційного функціонування людини, вони взаємодіють між собою на різних рівнях і взаємно посилюють один одного.

Емоційний інтелект можна розвивати через навчання, самоаналіз і практику. Організації сприяють цьому, впроваджуючи тренінги, коучинг і систему зворотного зв'язку. Розвиток самосвідомості, самоконтролю, емпатії та комунікації підвищує ефективність керівників.

Завдяки емоційному інтелекту лідери створюють атмосферу довіри, гармонійні стосунки в колективі та успішно вирішують конфлікти. Вони вирізняються гнучкістю мислення й відкритістю до нових ідей.

Отже, емоційний інтелект є основою ефективного лідерства, що забезпечує гармонію, інноваційність і високу результативність організації. Керівник із розвиненим емоційним інтелектом здатний формувати стійку команду, швидко адаптуватися до змін та ухвалювати зважені рішення навіть у складних умовах.

Список використаних джерел:

1. Курепін В. М. Жінки в місцевому самоврядуванні: жіноче лідерство під час війни. *Підприємництво під час війни в Україні: виклики та можливості* : збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 60-річчю кафедри підприємництва, торгівлі та прикладної економіки (м. Івано-Франківськ, 20 листопада 2023 р.). Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника, 2023. С. 14-17. URL: https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/16140.

2. Сухорукова А. Л. Роль і місце голів місцевих державних адміністрацій в державно-владній системі. *Ефективність державного управління.* Вип. 18/19. Львів : Вид-во ЛріДУ НАДУ, 2009. С. 374–381.

3. Ярошенко В., Сухорукова А. Іміджеві гендерні стратегії – ознака проєвропейського вектору політичного розвитку України. *Сучасні моделі HR-менеджменту на публічній службі* : збірник тез та метод. матеріалів / за ред. Н. Лапшиної, Н. Деркач. Миколаїв : ФОП Швець В. М. 2020. С. 26-30.